

4) Indſtilling af Udvalget under Nr. 13 (ſe Tillæg B. Sp. 887—88)

vedtoges enſtemmig med 61 Stemmer.

5) Indſtilling af Udvalget under Nr. 14 (ſe Tillæg B. Sp. 889—90)

vedtoges enſtemmig med 61 Stemmer.

6) Indſtilling af Udvalget under Nr. 15 (ſe Tillæg B. Sp. 889—90)

vedtoges enſtemmig med 59 Stemmer.

7) Indſtilling af Udvalget under Nr. 16 (ſe Tillæg B. Sp. 889—90)

vedtoges enſtemmig med 60 Stemmer.

Formanden (Berg): Hermed er Afſtemningen over dette Afſnit tilendebragt. Det næſte Afſnit, ſom ſættes under Forhandling, er Udvalgets Indſtillinger under Nr. 1—6.

Ordføreren (Buſt): Det første Andragende under Indenrigsministeriet er det, der findes under Nr. 7 i Betænkningen, nemlig fra Femø Sogneraad om Anlægget af en telegrafisk eller telefonisk Forbindelse mellem Femø—Fjers. Det er en lille Ø, men den har 800 Menneſter, 40 Gaarde og mange Huſe. Nu andrager man om Anlæg af en ſaadan liden enten telegrafisk eller telefonisk Forbindelse, ſom navnlig overfor Lægehjælpsforhold vil være i høi Grad heldig, men ogſaa hvad det Økonomiſke angaar, idet den vil være til ſtor Gavn for et ſaadant lille iſoleret Sted. Derfor foreslaar Udvalget at henviſe dette Andragende til Indenrigsministeren, ſom vel ſagtens vil lade det notere underſøge og mulig komme til det Reſultat, at han vil opfylde diſſe Andrageres Ønſter. — Det næſte Andragende er det, ſom findes i Betænkningen under Nr. 27, nemlig fra forhenværende Telegrafist Edward Julius Lauritzen. Denne Mand har tjent ved Telegrafvæſenet i 20 Aar, og da han blev afſtediget, indgik han med et Andragende til Ministeriet om en Underſtøttelse og fik ogſaa 100 Kr. een Gang for alle, men paa Grund af, at Lønningsloven og Loven om Alderdomsforjærgelse for Telegrafvæſenet først traadte i Kraft den 1ſte Januar 1871, ſaar han ingen Penſion, og ſom Følge deraf tillader han ſig nu i Genhold til den lange Tjenestetid, han har, og paa Grund af de uheldige Forhold, idet han blev afſtediget ſaa kort Tid efter, at Loven var traadt i Kraft, at

andrage om en Underſtøttelse, og dette Andragende har Udvalget ment at burde henviſe til Indenrigsministeren. Manden er ſvag, Andragendet er anbefalet af Oberlæge Trier, for ſaa vidt angaar Vedkommendes Sundhedsforhold, og Telegrafbeſtyrer Forchhammer har givet ham den bedste anbefaling for den Tid, han har været i Telegrafvæſenets Tjeneste. — Den næſte Indſtilling angaar Betænkningens Nr. 35, og haade med Henſyn til denne og den næſte Indſtilling kunde der være Anledning til at komme ind paa en mere omſtændelig Begrundelse, endſkjønt ganſke viſt Andragenderne omtrent ere aftrykte i Betænkningen. Paa Grund af den fremrykkede Tid ſtal jeg imidlertid ikke gjøre det, men indſtrænke mig til paa det Bedſte at anbefale Andragendet under Nr. 35 fra Beſtyrelſen for Huſmandsforeningen. Det er en Foreningovre i Sjælland, ſom heldigviſ griber mere og mere om ſig og gjør megen Nytte, og det er en Forening, ſom Amtſraadene i Ringſjøbing, Viborg og Standerborg Amter have anſet det for rigtigt at ſtøtte. De Vedkommende have nu ment, at det var en Forening, paa hvilken den Sætning med Sandhed kunde anvendes, at det er Hjælp til Selvhjælp, og navnlig den Omſtændighed, at det er en Alderdomsforjærgelſeklaſſe for Huſmand, mene de giver dem Haab om en ſaadan Underſtøttelse, idet jo ſelve Ministeriets Chef ved ſit Forſlag om en Alderdomsforjærgelſeklaſſe har erkjendt, at der bør gjøres Noget paa dette Omraade. Nu vil jeg ſige, at naar Huſmændene ſelv have taget Initiativet, ſom Tilfældet er her, og have bragt meget ſtore Offre — og mange af dem have høit megen Uleilighed deraf, idet de have reift omkring og virket for Sagen — og naar Foreningen i det Hele fremtræder ſaa ſmukt ſom denne Forening, forekommer der mig virkelig at være Anledning for det Offentlige til at ſtøtte den. Jeg veed, at vi f. Ex. i mit Amtſraad ikke alene have givet denne Underſtøttelse, der i og for ſig ikke var ſtor, — der er jo ikke ſaa meget at rutte med, — fordi vi vilde hjælpe Foreningen, men fordi vi vilde være med til gjenſem vort Amtſraad at ſætte et Stempel paa denne Forening, og derfor haabe vi, at den høitærede Miniſter vil erkjende, at dette er en Sag, ſom i alt Fald bør tages under den alvorligſte Overveielſe. Jeg haaber, den høitærede Miniſter vil komme til det Reſultat, at en ſaadan Forening bør ſtøttes. Med diſſe Bemærkninger ſtal jeg, foreløbig i alt Fald, anbefale dette Andragende fra Huſmandsforeningen til den høitærede Miniſters velvillige Overveielſe.